به نام خالق

QUEARE!

قبل از هرچیز، **شرحکلی** از ایدهمان خواهیم داشت، بعد از آن، بهصورت داستانی، **مسیر طی شده** در این ۹۰روز را شرح خواهیم داد، سپس ایدهمان را توضیح داده و درآخر **پروژه**ای که برای نمایشگاه پیادهسازی کردهایم را بررسی میکنیم.

شرحكلي

پرداخت با ارزدیجیتال بهوسیله QRCode.

محورِ اصلیِ ایده ما، حوزه «پرداخت» است. اما اینبار روشهای قدیمی را کنار گذاشتهایم و روش جدیدی را برای پرداخت، با استفاده از ارزدیجیتال، و بهوسیله QRCode و اسکن کردنَش درنظر گرفتیم.

موبایلتان را از جیب در میاورید، اپ را باز کرده، اسکن میکنید؛ حالا نوبت آن رسیده تا ارزدیجیتالی که میخواهید با آن پرداخت کنید را انتخاب کنید و تمام! پرداختتان با موفقیت انجام شد.

داستان ما

۹۰ روزِ پیش –اواخرِ خردادماه- تصمیم به ثبتنام در دوره گرفتیم و به محضِ اینکه متوجه پلنِ نمایشگاهِ پایانی شدیم، جلسات ایدهپردازیمان را شروع کردیم؛ تیمی متشکل از ۳نفر، که بیاندازه برای شرکت در نمایشگاه، انگیزه داشتیم؛ ۳ دوست، که از قبل کمی تجربه برنامهنویسی داشتیم، اما دوره را فرصتی برای تقویت پایههایمان میدانستیم.

روزها در فودکورتها و کافهها، و شبها در تماسهای دیسکورد، ایدهپردازی میکردیم؛ ایدههایمان یا آنقدر بزرگ بودند که نمیتوانستیم در ۹۰روز پیادهسازیشان کنیم، یا آنقدر کوچک بودند که قدرت انگیزه شروع را به ما منتقل نمیکردند؛ نهایتاً تصمیمی را گرفتیم، که جزوی از ستصمیمِ مهم تیممان درنظرش میگیریم؛ تصمیم چیزی نبود جز «انتخاب ایدهای بزرگ و تلاش برای پیادهسازی نسخه MVP، برای ارائه در نمایشگاه».

کار آنقدرها هم آسان نشد، اما حالا میدانستیم که میتوانیم با اعتمادبهنفس، ایدهای بزرگ را انتخاب کنیم؛ پس از ۲هفته ایدهپردازی، به ایده «پرداختِ تومانی با QRCode، رسیدیم که برایمان جالب و جذاب بود؛ اما میدانستیم پیادهسازی آن در کمتر از ۹۰روز، کاری دشوار است و در منطق و استراتژی ایده، ضعفهای قابل توجهی وجود دارد. از آنجایی که اعتمادبهنفسمان به نهایت خود رسیده بود، شروع کردیم به پیدا کردن هم تیمی؛ پس از صحبت کردن با حدود ۳۰نفر از شرکتکنندگان دوره که قبل از شروع شدن هفتهصفر، از طریق پنلِ ایوند آیدی/شمارهتلفن آنها مال در پیدا کردیم، ۶نفر شامل در UI و پیدا کردیم، ۶نفر شامل و Designer, Back-end Dev(2), Front-end Dev کردیم؛ غافل از اینکه هر تیم میتواند نهایتاً ۳عضو داشته باشد و حالا ما ۹عضو داشتیم! پس از برگزاری وبینارِ معرفی دوره، متوجه این موضوع

شدیم و آن اعتمادبهنفسِ کاذبمان، حالا به پایینترین حد خود رسیده بود و بالاخره با ابهام روبهرو شدیم! انتظارش را داشتیم، اما نه به این زودی و قبل از شروع رسمی دوره! مجبور شدیم به سختی با ۶نفر از کسانی که حالا تبدیل به دوستانمان شده بودند، خداحافظی کنیم و ۳نفره تسکها را تقسیم کرده، و شروع به پیادهسازی کنیم.

در همان روزهای اولِ پیادهسازی، به ایدهای جدید رسیدیم که باعث اتخاذ دومین تصمیمِ بزرگِ تیممان شد؛ تغییر کاربری ایده به «پرداخت ارزدیجیتال با QRCode، دوباره اعتمادبهنفسمان بالا رفت، چون به ایدهای رسیده بودیم که نمونه داخلی که هیچ، حتی نمونه خارجی موفقی برایش موجود نبود و این برایِ ما، انرژی بسیار زیادی را به ارمغان می آورد.

حینِ پیادهسازیِ بخشهای اولِ ایده، با حدودِ ۵۰نفر از برنامهنویسان، طراحان و کارآفرینان در لینکدین، درباره ایدهمان صحبت کردیم و اکثرشان فیدبکِ مثبتی دربارهاش به ما دادند، که انرژیِ وصفنشدنی به ما منتقل کرد. بعد از این ۵۰نفر، ایده را با چندنفر از شرکتکنندگان دوره، تیمداوری، استاد دوره، و تیمِ CS50x درمیان گذاشتیم و از آنها نیز فیدبکهای خوبی گرفتیم؛ مزیتی که این حرکت برایمان داشت، توجه به جزئیات و رفع ضعفها در منطق ایده بود؛ اما ضعفِ آن، به مزیتهایش میچربید! بهخاطرِ فیدبکهای فوقالعادهای که گرفته بودیم، سرد شده بودیم و انگار به انگار باید ایده را پیادهسازی کنیم! دقیقا همان حالتی که وقتی هدفتان را بهشخصی میگویید و دیگر انجامش نمیدهید، برایمان پیش آمده بود! بهسختی آن روزها را گذراندیم و تصمیم گرفتیم دیگر درباره ایده، با هیچکس صحبت نکنیم؛ مگر اشخاصی که بتوانند بهصورت مستقیم، به ما هیچکس صحبت نکنیم؛ مگر اشخاصی که بتوانند بهصورت مستقیم، به ما کمک کنند(که تصمیم درستی هم بود!).

دوره بهشکل رسمی شروع شده بود و حالا علاوه بر ایدهمان که برای نمایشگاهپایانی باید آماده میشد، پرابلمستها هم به تسکهایمان اضافه شد؛ هفته سوم بود که متوجه شدیم نمیتوانیم هردو را بهصورت **همزمان** جلو ببریم و باید «فعلا» بیخیالِ پرابلمستها بشویم! بله، درست حدس میزنید! دورهای که یادگیریاش وابسته به پرابلمستها بود و ما در آن ثبتنام کردیم، برای ما تبدیل شده بود به فرصتی برای ارائه ایدهمان! انگار که چیزی جز رسیدن به نمایشگاه نمیدیدیم.

اپمان را برای اندروید، و با کاتلین پیش میبردیم، همچنین برای بکاند، از پایتون و جنگو استفاده میکردیم؛ حالا اواخر تیرماه بود؛ یعنی یکماه از شروع رسمی ما گذشته بود و حالا اتفاقی برایمان افتاد که همیشه از آن هراس داشتیم؛ بله! یکی از همتیمیهایمان بهدلیل مشکلاتشخصی و ناتوانی در زمانِ کافی گذاشتن روی ایده، از ما جدا شد و حالا آن تیمِ افزهی رویایی، شده بود یک تیمِ کوچکِ دونفره؛ یکنفرمان باید اپ را آماده میکرد و یکنفر هم تسکهای مربوط به بکاند را انجام میداد. مشخصاً نااُمید بودیم و میدانستیم بههیچوجه نمیتوانیم در کمتر از ما بروز انجامش دهیم؛ تصمیمِ مهم بعدی را گرفتیم!

تصمیم گرفتیم ایده را تا حد امکان سادهسازی کرده، و از فیک دیتا استفاده کنیم؛ این یعنی پرداختی بهشکل واقعی انجام نشود و صرفا بتوانیم ایده را در نمایشگاه ارائه دهیم، تا شاید اتفاق خوبی رقم بخورد و بتوانیم روزی نسخه نهایی که مدنظرمان بود را، با اشخاصی که صمیمانه از همکاری با آنها لذت می بردیم، پیادهسازی و منتشر کنیم؛ همچنین تکنولوژیمان تغییر دادیم، و تصمیم گرفتیم با فلاتر کار را پیش ببریم؛ فلاتری که هیچ تجربهای در استفاده از آن نداشتیم! صرفاً برای اینکه بتوانیم خروجی تجربهای در استفاده از آن نداشتیم! صرفاً برای اینکه بتوانیم خروجی همزمان از دو سیستمعامل را داشته باشیم و کارمان ساده تر شود، به علاوه اینکه دوست داشتیم تکنولوژی جدیدی را یاد بگیریم(بماند که درآخر اینکه دوست داشتیم نسخه PWA برای iOS را آماده کنیم!). ریسکِ بزرگی بود، اما آن را پذیرفتیم و از تصمیممان خوشحالیم! همینجا بود که اسممان را هم خیلی اتفاقی، انتخاب کردیم؛ درحال فکر کردن به جزئیات ایده بودیم که خیلی اتفاقی، انتخاب کردیم؛ درحال فکر کردن به جزئیات ایده بودیم که ناگهان ذهنمان به جادهخاکی رفت و به اسم فکر کردیم؛ نهایتاً دوست

داشتیم تفلظِ واژه QR را بهعنوانِ اسم درنظر بگیریم که به QueAre! رسیدیم؛ اما در تلفظش اختلاف نظر بود تا اینکه «کیوآره!» انتخاب شد و حالا ما «کیوآره!» هستیم؛ دلیلِ علامتتعجبش نیز علاقهشخصی مهدی به این کارکتر است!

دست از کمالگرایی برداشتیم و تا توانستیم، تسکها را کوچک، ساده و کلاینتساید کردیم؛ همینجا بود که همراه با این تصمیم خوب، اتفاق مهمی برای تیم افتاد، و آن اضافه شدن سحر به QueAre! بود؛ ما بهتازگی همتیمیمان را از دست داده بودم و دوست نداشتیم به دنبال جایگزین باشیم، اما سحر، نظرمان را جلب کرد! دختری پرانرژی، مستعد و از هرموردی مهمتر، عاشق یادگیری! تنها معیارمان از همان روزهای اولی که کنفر را اضافه کردیم، «عاشق یادگیری» بودنِ شخص بود؛ این فرصت را داشتیم تا افرادی که در برنامهنویسیِ موبایل تجربه داشتند را اضافه کنیم، اما دوست داشتیم اشخاصی را همراهمان داشته باشیم، که مانند خودمان کم تجربه باشند و با هم مسیرِ یادگیری و پیشرفت را طی کنیم؛ آن ۶نفر و سحر، همگی در این معیار مشترک بودند.

سحر نیز همراهِ مهدی، کار روی اپ، و یادگیری فلاتر از صفر را شروع کرد. یاد میگرفتیم و تمرینمان، پیادهسازی آموختهها روی ایده بود!

حالا تمام آن روزها گذشتهاند و ما بیشتر از آنچه فکر میکردیم، پیادهسازی نسخه MVP ایدهمان را کوچک و ساده کردیم؛ بسیاری از فیچرها را حذف کرده، و یا کلاینتساید کردیم، تا بتوانیم هم وبسایتِ معرفیمان را آماده کنیم، و هم نسخه نمایشگاهی اپمان را.

بسیاری از تصمیماتی که آن روزها برایمان هیجانانگیز بود را حذف کردیم، چون یاد گرفته بودیم اصلِ کاری که باید انجام شود، «پیادهسازی» ایده است؛ دوست داشتیم:

-**لوگویِ** مختص به خودمان را داشته باشیم؛ برای اینکار با ۴طراح صحبت کردیم!

-**رابطکاربری** اپمان کاملا استاندارد باشد؛ برای اینکار با ۳طراحِ رابطکاربری صحبت کردیم!

-روزهای آخر، تیشرتهایی چاپ کنیم و QRCodeمان را روی آنها چاپ کنیم، تا بازدیدکنندگان بهجای کاغذِ چاپشده، خودمان را اسکن کنند!

-با **افراد** بیشتری همکاری کنیم؛ برای اینکار با ۳۰نفر صحبت کرده بودیم!

اما با هر دلیلِ قانعکننده یا بهانهای، نتوانستیم و حالا اینجاییم! مهدی و سحر، ایِ موبایل را پیادهسازی کرده و محمد، وبسایتمعرفی را؛ هرچند که زمان زیادی را صرف نوشتن و استفاده از APIهای گوناگون برای ارسال و دریافت قیمت کردیم، اما نتوانستیم از آنها استفاده کنیم.

روزهایاول، تایید شدنِ ایدهمان برای ارائه در نمایشگاه، مهمترین هدفمان بود؛ اما کمکم این هدف، تبدیل به «یادگرفتن، تجربه کردن و تفریح کردن» تبدیل شد، و احتمالاً این بزرگترین دلیل آن بود که توانستیم تلاشِ خود را تا ساعاتِ پایانیِ روزِ آخر بهکار گیریم؛ و حالا هم به هدفمان رسیدهایم! بسیار یاد گرفتیم، بیاندازه تجربههای جدید بهدست آوردیم و با آدمهای باانگیزه زیادی آشنا شدیم و از کمکهایشان استفاده کردیم؛ دوست داریم قدمِ آخر، که ارائه در نمایشگاه است را نیز تجربه کنیم، اما اگر به من باشد، تا همینجایِ کار هم خوشحالم از تیمِ کوچکمان؛ تیمی که بهمعنایِ واقعیِ کلمه طوفانی و بسیار زودهنگام شروع کرد، ناامید شد، تسلیم شد، اما دوباره و دوباره و دوباره برخاست و ادامه داد.

به خودمان افتخار میکنم، و پُز خودمان را میدهم.

درباره ایده

بهشکل خلاصه میتوان ایدهمان را «پرداخت با ارزدیجیتال، به وسیله QRCode شرح داد؛ بگذارید با یکمثالِ ساده شروع کنم؛ سناریویی را تصور کنید که به یک هایپرمارکت رفتهاید و حالا زمانِ پرداختِ صورتحساب رسیده است.

در سالهای اخیر، راهحلِ «دستگاهکارتخوان و کارتبانکی» ارائه شد و تقریبا همه ما از همین روش استفاده میکنیم؛ کارت را به پذیرش میدهیم، رمز را میگوییم، و پرداخت صورت میگیرد؛ اما از دیدِ ما، زمان تغییر فرا رسیده است؛ ارزهای دیجیتال با وجود ضعفهایی که دارند، اما هرروز محبوب و محبوبتر شده، و از انسانهای عادی گرفته تا دولتها، بیشتر متوجه قدرت و کاربرد آنها میشوند؛ سوالی که به وجود میآید این است که چرا یکی از معمول ترین و روتین ترین کارهای روزمره (پرداخت) را به کمک ارزهای دیجیتال انجام ندهیم؟!

دیر یا زود، زمانِ حذفِ اسکناسهای کاغذی فرا خواهد رسید؛ چندین هزارسال پیش، اجداد ما بهوسیله «تبادلِ کالابهکالا» پرداختِ خود را انجام میدادند؛ کمکم ایده «سکههای طلایی» مطرح شد و به «اسکناسهای کاغذی» رسیدیم؛ در نهایت، به ایده «سیستمبانکی و کارتهای اعتباری» رسیدیم و حالا چندین سال است که هرروز، از این ایده استفاده میکنیم؛ اما به باورِ ما، زمانِ استفاده از مزایایِ ارزهایدیجیتال فرا رسیده است؛ یکی از این مزایا، قطعا «پرداخت» خواهد بود.

سناریویی را که متصور شدید بهخاطر دارید؟ بیایید کمی تغییرش دهیم! بهجای اینکه کارتتان را درآورده و تحویل پذیرش دهید، موبایلتان

درآورده، اپ را باز کنید، و QRCodeای که پذیرش بر روی مانیتور در اختیار شما قرار داده است را اسکن کنید؛ حالا زمانِ انتخاب ارزدیجیتالی رسیده است که میخواهید با آن پرداختتان را انجام دهید؛ بیتکوین؟ ریپل؟ اتریوم؟ ترون؟ انتخاب با شماست!

دیگر نیازی به دستگاه کارتخوان و کارتهایاعتباریِ رنگارنگ نخواهد بود؛ همهچیز در بکگراند، و بهصورت **ولت-به-ولت** انجام خواهد شد.

یکی از مزایای ایدهمان که به آن باور داریم، مقیاسپذیری(فعلا، Scalebility) آن است؛ در هر مکانی از کرهزمین(فعلا، بر روی دیگر کرهها بزودی)، در هر فروشگاهی که یک فروشنده در آن حضور داشته باشد، میتوان از این ایده استفاده کرد؛ رستوران، تعمیرگاه، فروشگاه لوازم خانگی، تاکسی، اتوگالری، بوتیک یا هر جایی که «پرداختی» صورت میگیرد.

حال ۵سال آینده را متصور شوید که دیگر فروشندهای نیز نخواهد بود و احتمالا باید رباتی که در آن فروشگاه قرار دادهاند را برای پرداخت اسکن کنید!

ارزدیجیتال، قدرتِ کنترل را از دولتها کم میکند، و این را مدیونِ ساتاشیِ بزرگ هستیم! زمان آن رسیده تا از مزایایِ انقلابی که او شروعش کرد، استفاده کرده و **به سمت آینده حرکت کنیم**.

سوالاتی که پاسخ دادن به آنها را لازم میدانیم، هرچند که برایمان دشوار باشد:

-ایده شما چه مشکلی را حل میکند، و چه خدمتی به استفادهکنندگان ارائه میدهد؟

ایدهمان همان مشکلی را حل خواهد کرد، که ارزهای دیجیتال حل کردند؛ حذفِ راهکارهای قدیمی، اسکناسِ کاغذی، دسترسی تماموقت و آسان به حسابکاربری، پرداختِ سادهتر و قدم به دوره جدید!

- چه دلیلی دارد یکشخص عادی، از ایده شما استفاده کند؟

سوال سختی محسوب میشود! کاربر دیگر نیازی به همراه داشتن یک شئِ مستطیلشکل(کارتِاعتباری) و فروشنده نیازی به داشتِ یک دستگاهپرداخت نخواهند داشت. تمام چیزی که نیاز است، یک موبایل، و نصب اپ است! چه برای فروشنده، و چه برای خریدار.

اگر مثل ما، ایدههای جدید برایتان جذابیت دارند، احتمالا دلیل کافیای برای استفاده از آن باشد.

-بیزینسپلنتان برای ایده چیست؟ / چگونه میخواهید از ایده پول در بیاورید؟

اگر بگوییم به «پول» فکر نکردهایم، مشخصاً دروغی بیش نیست! اما واقعیت این است که تمرکزمان بر روی حلِ ضعفهای ایده بوده است، و نه نحوه درآمدزایی از آن.

مشخصترین راهی که به ذهن هرکسی خواهد رسید، مالیاتیست که از پرداختها دریافت خواهیم کرد. اما باور داریم قطعا روشهای بهتر و بروزتری هستند که به آنها فکر نکردهایم؛ این معمایِ استارتاپ است! «چگونه از ایدهمان درآمدزایی کنیم؟».

-چقدر ایدهتان نو است و همهگیر شدن آن چقدر زمان میبرد؟

حتی آن شاخه اصلی که ایده ما از آن استفاده میکند، یعنی ارزهای دیجیتال نیز نو هستند؛ پس چنین ایدههایی که زیرشاخه آن هستند، احتمالاً «بسیار نو» محسوب میشوند! اما باور داریم در سالهای پیشِ رو، توجه به مزایای ارزهای دیجیتال و استفاده از آنها بیشتر خواهد شد، و ما نیز بخشی از آن خواهیم بود! ما، در ک-صفحه پرداخت

۸-دیالوگِ موفقیتآمیز بودن پرداخت

شتیِ آینده حضور داریم، و چنین ایدههایی، قطعا بهزودی جایگزین ایدههای قبلی و سنتی خواهند شد.

پرسش درباره «مدت زمانِ همهگیر شدن ایدهمان» مانند سوال «مرغ و تخممرغ» است! نمیدانیم ایده ما زمانی همهگیر خواهد شد که ارزهای دیجیتال همهگیر خواهند شد، یا ایدههای مشابه ما باعثِ همهگیریِ ارزهای دیجیتال خواهند شد!

درواقع هردو، **مکمل هم** هستند، و باید پیش رفت، امتحان و اشتباه کرد، تا بتوانیم به جواب سوالمان برسیم.

-با چه چالشها و محدودیتهایی روبهرو هستید؟

بزرگترین چالش ما، محدودیت در قوانینِ استفاده از ارزهایدیجیتال، بخصوص در کشورمان، ایران است؛ متاسفانه «فعلا» کار در این حوزه قانونی نیست و ما نیز همانند صرافیهای آنلاین، باید بدونِ مجوز کار خود را شروع کنیم؛ اما خود را «راهصافکن» میدانیم و امیدواریم بتوانیم مسیر نو و تازهای را برای سالهایِ پیشرو باز کنیم.

-بزرگترین ضعف ایدهتان از نظر خودتان؟

بارها و بارها به این فکر کردیم! بنظر خودمان، در منطق ایده همچنان مشکلاتی وجود دارد، هرچند کوچک، اما باید حل بشوند.

همچنین هنوز اطمینان به راهحلِ **QR** نداریم و از روزهای اول، حسمان این بوده که باید درصورت ادامه ایدهمان، راهحل دیگری با یا در کنارِ راهحلفعلی و یا در جایگزینیاش پیش بگیریم.

راستش را بخواهید، QRCode پتانسیلِ تغییرِ شیوه پرداخت چند میلیارد انسان را ندارد، اما ارزهای دیجیتال چرا! همانطور که پیشتر گفتیم، اصل ایده ما «پرداخت با ارزدیجیتال» است، اما «بهوسیله QRCode». این ابزار میتواند تغییر کند، و ابزار و راهحل بهینهتری برایش انتخاب شود.

-چرا نسخهنهاییتان را برای نمایشگاه پیادهسازی نکردید؟

دلایل قابلتوجهی برای این سوال داریم، که بهشکل خلاصه:

*محدودیت تعداد اعضای تیم / این مورد، بیشتر از هرموردی باعث پیادهسازی نکردنِ نسخهنهایی بود؛ برای پیادهسازی این ایده، ما به یک برنامهنویس بلاکچین، طراح رابطکاربری و تجربهکاربری و یک برنامهنویس بکاند باتجربه نیاز داشتیم.

*مجوزهای مربوط به ارزهای دیجیتال / برای انجام هر فعالیتی در زمینه ارزهای دیجیتال نیازمند مجوز خواهید بود، که چون ایده ما تجاری بود، اما پروژهمان علمی، نمی توانستیم در این جهت، اقدامی داشته باشیم.

*محدودیت زمانی / پیادهسازی چنین ایدهای در ۹۰روز، با ۲ عضو، و در مسیری که هیچ تجربهای در آن نداشتهاند، بسیار دشوار است و ما نیز مستثنی نبودیم!

*بالغ نبودن منطق ایده / هرچه جلوتر میرفتیم، هرچه مسائل بیشتری را در تئوری و استراتژی ایده حل میکردیم، با مسائل جدید، اما بزرگتری روبهرو میشدیم؛ واقعیت این است که منطق ایدهمان دائماً مشکل داشت و این باعث اتلافِ زمانمان، بخصوص زمانِ تیمِ بکاند برای پیادهسازی منطق APIها شد.

درباره پروژه(نسخه MVP پیادهسازی شده)

باید بپذیریم که نسخهای که برای نمایشگاه آماده کردیم، بسیار با نسخه نهایی و اولیهای که در ذهن داشتیم، فاصله دارد؛ و دلیلش چیزی جز کمبودِ زمان و کمالگراییمان نیست. از همان روزهای اولی که تصمیم گرفتیم این ایده را در مدتزمان بسیار محدود پیاده سازی کنیم، خود می دانستیم که تصمیم مان ریسک زیادی به همراه دارد و عملاً «دیوانگی» محسوب میشود! اما سعی کردیم در مدتزمان کمی که در اختیار داشتیم، اصلی ترین فیچرهای ایده را صرفاً برای ارائهاش در نمایشگاه پیاده سازی کنیم؛ این فیچرها شامل:

-QR Scanner: پرداخت با ارزدیجیتال انتخابی

-wallet: موجودی از هر ارزدیجیتال

هستند.

اما بد نیست معرفی بر فیچرهایی که برای نسخهنهایی درنظر داشتیم نیز داشته باشیم؛ نسخهنهاییِ ایده ما شامل ۲ فیچری که پیشتر گفته شد، بهعلاوه:

-Transfer: انتقال و دریافت ارزدیجیتال از دیگر کاربران

-History: نمایش تاریخچه پرداختها و انتقالها شامل:

*نام انتقالدهنده / فروشنده

*تاریخ و زمان پرداخت

*مقدارِ پرداختشده (ریال و ارزدیجیتال انتخابی)

*لوکیشن پرداخت

-Security: امنیتِ پرداختیِ کاربران با استفاده از روشهای احرازهویت

-UserProfile: پروفایل کاربر شامل:

* اطلاعاتكاربرى

*دیوایسهای لاگین شده در ولتِ کاربر

-Payment: پرداختِ واقعی با ارزهای دیجیتال گوناگون، و دریافت از دیگر ولتها است.

کارکرد این نسخه در نمایشگاه، به این شکل خواهد بود که بازدیدکننده QRCode ما را، با استفاده از اپمان اسکن کرده، ارزدیجیتالِ مدنظر خود را انتخاب کرده و پرداخت را انجام میدهد! سپس میزان کسر شده، از موجودیهایِ کیفپول او کسر خواهند شد؛ نه ثبتنامی وجود دارد، و نه پیچیدگیِ خاصی که باعث سوال پرسیدن و گیج شدن شود؛ هرچند که سعی کردیم در وبسایت معرفی و اسلایدرِ اپمان، تمام سوالات را پاسخ دهیم؛ اما درهرحال تلاشمان بر این بوده که با کمترین میزان پیچیدگی ایدهمان را در نمایشگاه ارائه دهیم.

این نکته هم گفتنیست که طبعاً هیچ تراکنشی بهشکل واقعی انجام نخواهد پذیرفت، و تمام فیچرها، بهگونهای پیادهسازی شدهاند تا صرفاً برای «ارائه» ایده بهکار گرفته شوند.

موارد فنیِ پیادہسازی

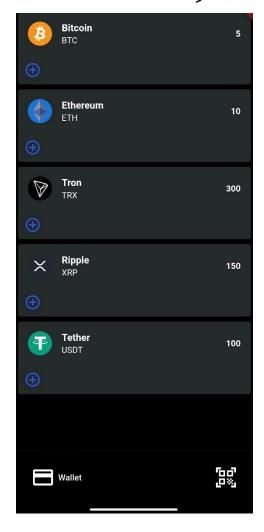
برای پیادهسازیِ نسخه MVP، از تکنولوژیها، پکیجها و کتابخانههای گوناگونی استفاده کردیم، که سعی کردیم تعدادی از آنها را شرح دهیم:

- آپ / همانطور که پیشتر گفته شد، برای پیادهسازیِاپمان، از زبان برنامهنویسیِ دارت/Dart و فریمورکِ فلاتر/Flutter استفاده کردیم؛ دلیلش هم خروجی گرفتن برای هردو سیستمعامل Android و دلیلش هم خروجی گرفتن برای هردو سیستمعامل iOS و PWA را داشته باشیم، اما از یادگیری و استفاده از فلاتر، لذت بردیم و خوشحالیم بابت تصمیمی که آن زمان اتخاذ کردیم!
- وبسایت و بکاند / برای وبسایت و تسکهای بکاند -همچون APIها- از زبان برنامهنویسی پایتون/Python/ و فریمورک جنگو/Django استفاده کردیم؛ پایتون همیشه برایمان جذاب و جالب بود، و پروژه فرصت مناسبی بود برای امتحان کردنش و یادگیری فریمورکِ شناختهشدهاش، جنگو؛ هرچند که متاسفانه بهدلیل محدودیت زمان، نتوانستیم از APIهایی که برایشان تلاش کردیم و زمان گذاشتیم، استفاده کنیم، اما وبسایتمان بهعنوان یادگاری از پایتون دوستداشتنی برایمان ماند!
- اسکنر / مهمترین بخشِ ایده و اپمان، QR Scanner آن است؛ نوشتنِ اسکنر از صفر، کار بهینهای نبود و به همین دلیل تصمیم گرفتیم از **پکیجهای آماده** استفاده کنیم؛ برای این امر پکیج و مرفا کمی آن را شخصیسازی بردیم.
- **طراحی** / با اینکه یک تصورِ ذهنی برای ظاهرِ ایدهمان داشتیم،اما با این حال برای رابطکاربری، رنگها، آیکونها، لوگو، از وبسایتهایی مانند Pinterest ،Dribbble و Unsplash الهام گرفتیم و یا عیناً استفاده کردیم.

طريقه استفاده

۱.ابتدا وارد **وبسایت !QueAre** شده و از طریق دکمه «**دانلود**»، اپ را برای دیوایس **اندرویدیتان** دانلود کنید/

۲.سپس پس از گذراندن صفحه SplashScreen و اسلایدرِ معرفی، به صورت دیفالت، در بخش Wallet قرار خواهید داشت؛ در این قسمت می تواند موجودیِ خود از هر ارزدیجیتال را ببینید، و همچنین با دکمه افزایش موجودی، اقدام به افزایش موجودی خود کنید/

۳.به بخش (**Scanner)QueAre)** رفته، و QR Codeیی که در اختیارتان قرار گرفته را **اسکن** کنید/

۱.۴گر QR Code متعلق به !QueAre باشد، به صفحه پرداخت منتقل خواهید شد؛ ارزدیجیتالی که میخواهید پرداختتان را با آن انجام دهید را انتخاب کرده، و روی دکمه «پرداخت» کلیک کنید

توجه: درصورتی که QRCode متعلق به QueAre! نباشد، با پیغامخطا مواجه خواهید شد/

۵.**تمام!** پرداختتان انجام شد!

سخنپایانی

از آنجا که اطمینانِ کامل برای تایید شدنِ ایدهمان نداریم، لازم میدانیم همینجا از دوستانی که از اولِ مسیر کنار بودند و فیدبکهای مفیدشان را دراختیار ما گذاشتند، امیرحسینفروغی عزیز برای تدریسِ فوقالعادهاش، حسینقلیچخانی برای توضیحاتِ مفیدش، تمام تیمِ اصلی و داوطلبِ CS50x IRAN برای زحماتی که در پشتیبانی کشیدند، نیماسالارکیا عزیز برای شروعِ این مسیر و تجربه هیجانانگیز و انتقالش از قلبِ آمریکا / هاروارد به قلبِ ایران / تهران، هادی و عرفان بابت همراهی و کمکهای بیدریغشان، کاری اینکه این مسیر را برای ما فراهم آورد، همچنین از روژین، امیرحسین، محدثه، ابوالفضل و بسیاری از دوستانِ دیگر که مرتباً با فیدبکهای مفیدشان، ما را به سمتِ بهتر کردنِ پروژه راهنمایی کردند، تشکر کنیم.

عمیقاً برای همهچیز متشکریم، و امیدواریم بتوانیم در نمایشگاه، چه بهعنوان ارائهدهنده و چه بهعنوان بازدیدکننده، افتخارِ دیدارتان را داشته باشیم.

با افتخار.

QUEARE!

'MehdiArman / SaharNouri / MohammadForoutan '
07.1400

Website: https://QueAre.ir

Github Repository: https://github.com/QueAre

E-mail: contact@QueAre.ir